El gran dia de Girona

En la festa de Sant Narcís, la ciutat va rebre més forasters que altres anys a causa que va caure en cap de setmana

La jornada de portes obertes a l'ajuntament i la seu de la Generalitat va ser de nou un èxit de públic

"Aquí, s'hi asseu la reina?", pregunta un nen mirant el despatx d'alcaldia. Els seus pares encara riuen. Estem fent la visita a l'ajuntament de Girona, que avui, dia del patró de la ciutat, té les portes obertes. Hi ha molta gent, com a tot el Barri Vell, que ja bull d'activitats quan tot just és el migdia. En aquella cadira de l'oficina de Sa Majestat Madrenas no s'hi pot asseure ningú, però sí a la que ocupa l'alcaldessa a la sala de plens. Molts s'hi instal·len uns segons i s'hi fan fotos, mentre algunes criatures remenen de mala manera els micros dels regidors. La circulació per la sala resulta complicada perquè hi han muntat una part de la tradicional exposició filatèlica de les Fires (l'altra és al claustre de la Diputació) i ha atret molts aficionats. Ens explica una de les hostesses de la visita que la majoria de gent s'interessa per les obres d'art –és sorprenent la quantitat que n'hi ha i la qualitat d'algunes– i els diferents estils arquitectònics de l'edifici. També crida l'atenció la maquinària de l'antic rellotge i la sala Renart (la Capella Sixtina, n'hi diuen), presidida per dos quadres de grans dimensions de Roser Oliveras i Cartes Torrent-Pagès. La visita es completa al veí teatre. Els ulls no saben per on començar a mirar i les càmeres i els mòbils semblen agafar vida pròpia.

Al carrer, els gironins –molts grups de tres generacions: avis, pares, néts– es barregen amb forasters, molts forasters, tant del país com de més enllà. Empleats d'un museu i d'un bar ens confirmen la impressió que n'hi ha més que altres anys –sobretot que parlen francès– segurament perquè la festa cau en cap de setmana i fa un temps excel·lent. Resulta estrany veure mànigues curtes i alhora sentir la flaire de castanya i moniato que arriba de les parades més matineres. I ens imaginem la calor que deuen passar els que els estan coent i els que hi ha sota els capgrossos que a aquesta hora travessen el centre.

La cercavila arrossega gent d'un lloc a l'altre, potser fins a alguna de les fires temàtiques que hi ha repartides per la ciutat. A nosaltres ens porten fins a l'antic hospital de Santa Caterina, on també fan portes obertes. "Aquí, la visita té un component sentimental, molta gent en conserva records", comenta en Joan, coordinador de les visites. Poc abans –explica– ha vingut una dona que hi havia treballat de cuinera, amb un seu nét. És obligat entrar a la farmàcia museu i a l'auditori, on intentem abastar amb la mirada la gegantina pintura de Martí Alsina, titulada, per cert, El gran dia de Girona.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-10-2016 Pàgina 6

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1017429-el-gran-dia-de-girona.html